

[Kjærulff-Schmidt]

også behæftet med så stor usikkerhed, at statsministeren kunne have taget afstand fra det uden at kritisere ministerkolleger. Det var dette synspunkt, at hvis en minister ikke kan komme igennem med sin politik i folketinget, ja så findes der nok andre veje. Jeg synes virkelig, det ville være rigtigt og gavnligt, hvis statsministeren som et led i debatten i dag kunne sige, at det selvfølgelig er utænkeligt, at en minister, som ved, at han eller hun sidder i mindretal i folketinget med sit synspunkt, skulle kunne benytte embedsmandsapparatet, centraladministrationen, til alligevel at få sine synspunkter igennem via rådighedsbeløb eller via den tjenestemandstab, som står til rådighed. Det ville være rart at få det sat på plads, synes jeg nok, så det ikke bare står og svæver i luften, efter at debatten her er afsluttet.

Så havde jeg også håbet på, at statsministeren i sit svar til mig, også på linje med, hvad hr. Jørgen Jensen og flere andre har været inde på, ville give tilsagn om, at alle partier bør kunne få adgang til de faktiske oplysninger, der fremkommer i forbindelse med det lovforberedende arbejde. Det kan ikke være rigtigt, at en regering, den være sig socialdemokratisk eller noget andet, skal holde krampagtigt fast ved, at der skal forekomme en klasseinddeling her i folketinget imellem partier, som bør kende de faktiske oplysninger, og partier, som ikke bør kende dem. Hvis det er socialdemokratiets opfattelse, ja, så er der jo grund til at føre klassekamp herinde i folketingssalen og simpelt hen arbejde for lighed imellem partierne i så henseende. Jeg håber virkelig, at man fra regeringen vil være en lille smule imødekommende, eller faktisk meget imødekommende, på dette punkt, for det er uholdbart, især under mindretalsregeringer, hvis ikke det ændres.

Jeg tror, at debatten, når den nu kommer som fortryk og senere i Folketingstidende, vil blive læst med interesse i centraladministrationen og andre steder. Jeg tror, det er gavnligt. Jeg tror bestemt ikke, som statsministeren og hr. Ole Espersen var inde på, at det har været en overflødig debat. Tværtimod tror jeg, det er vældig gavnligt, at vi en gang imellem stopper op og ligesom gør status over nogle af de vanskelige problemer, der altid vil være forbundet med at håndtere et folkestyre. Jeg tror, at mange af de ting, der er sagt i dag fra en lang række partier, både

fra statsministerens parti og fra en række andre partier, vil have en gavnlig effekt på den politiske udvikling i de kommende uger, måneder og år.

Christophersen (V):

Statsministeren synes, der var tale om en fredsommelig debat, og det kan jeg godt give ham ret i; vi er jo på mange måder fredsommelige mennesker i dette folketing, fredsommelige partier. Men statsministeren skal ikke tage fejl af fredsommeligheden. Når vi i denne sag er fredsommelige, så er det, fordi vi opfatter statsministerens indlæg både i sidste uge og i dag som en erkendelse af, at man har begået en fejl. Så længe man tager tingene på den måde, så er vi fredsommelige, men det er klart, at hvis man ville fremture, eller hvis man ville gentage det, så ville dette folketing tage meget uvenligt imod statsministeren og hans regering.

Jeg vil gerne rette en misforståelse hos statsministeren. Jeg lyttede til hans tale og fik indtryk af, at han ligesom mente, at vi havde anfægtet ministerens ret til at skaffe sig oplysninger til eget brug. Det er der overhovedet ikke tale om. Selvfølgelig ønsker vi også, at en socialdemokratisk regering og dens ministre skal være velforberedte, når de rejser ud i landet, det har de ret til, og det har vi andre krav på at de er. Men det var ikke det, der var kernen i den sag, som vi i dag diskuterer. Det var jo ikke til ministrenes eget brug, dette materiale blev udarbejdet. Det var en systematisk, altomfattende indsamling af materiale om, hvad der var af aktuelle politiske problemer i halvdelen af landets kommuner, der blev sat i værk af det socialdemokratiske ledede nyhedsbureau, som findes her på Christiansborg, altså af SNT, og det blev ledsaget af en meddelelse om, at dette materiale skulle fremsendes til SNT – Socialdemokratiets Nyheds-Tjeneste – senest den 25. januar, således at man dér kunne foretage en bearbejdelse af materialet. Det er jo noget helt andet. Hvis det var til ministrenes private brug, hvorfor skulle det så en tur ned omkring Ridebanefløjen? Vi ved alle sammen, at det ville have været aldeles overflødig. Nej, materialet skulle indgå i en valgkamp, det er det indtryk, vi alle sammen har måttet få.